

Οι εικαστικές προτάσεις του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης (ΚΣΤ) είναι αποτέλεσμα ενός γερά θεμελιωμένου σκεπτικού. Δεν είναι μεμονωμένες, αλλά αποτέλεσμα προγραμματισμού που έχει συνέπεια και συνεχεία. Μακριά από κάθε πρόθεση εντυπωσιασμού, κύριος στόχος είναι η αναζήτηση και προβολή της σύγχρονης καλλιτεχνικής σκέψης, που μπορεί να θέτει προβληματισμούς και να καινοτομεί. Γιατί, όπως γράφει ο Ισοκράτης, «τας επιδόσεις ίσμεν γιγνομένας και των τεχνών και των άλλων απάντων, ου δια τους εμμένοντας τοις καθεστώσιν, αλλά δια τους επανορθούντας και τολμώντας αεί τι κινείν των μη καλώς εχόντων» (Ευαγόρας, 7).

Ειδικότερα η οργάνωση και η επιμέλεια μιας έκθεσης είναι ουσιαστικό μέρος της ευθύνης που έχουμε απέναντι στο κοινό. Η επιλογή των καλλιτεχνών και κυρίως η αντι-παράθεση των έργων τους αντανακλούν την προσπάθεια να βρεθούν δεσμοί και συσχετίσεις, που διευρύνουν το βλέμμα του θεατή όχι μόνο για την τέχνη, αλλά και για την ίδια τη ζωή. Είναι σχεδόν αυτονόητο ότι το μέγεθος και το ύψος των εκδηλώσεων υπαγορεύεται εν πολλοίς από το αρχιτεκτονικό περιβάλλον και το διαθέσιμο χώρο της Αποθήκης Β1 στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης, όπου βρίσκεται η έδρα του ΚΣΤ, ενώ από την άλλη, το οικονομικό πλαίσιο είναι συχνά αβέβαιο. Η μετατροπή, ωστόσο, τις περισσότερες φορές των αρνητικών στοιχείων σε θετικά πετυχαίνει, γιατί υπάρχει καθαρή άποψη, μέτρο και προσαρμοστικότητα. Ως εκ τούτου ο επισκέπτης μαθαίνει, καταλαβαίνει, διαισθάνεται και κυρίως δεν δοκιμάζεται η υπομονή του.

Μετά τις βίντεο εγκαταστάσεις της Eve Sussman & the Rufus Corporation, έργα υψηλής αισθητικής και αντιπροσωπευτικά του νεοϋρκέζικου ρεύματος της οικειοποίησης, η έκθεση I'm Only Human έρχεται ως συνέχεια και δίνει μια όψη της ευρωπαϊκής βίντεο τέχνης. Παρουσιάζονται σε δύο διαδοχικές φάσεις η Nathalie Djurberg (Σουηδία) και ο Jesper Just (Δανία), η Annika Larsson (Σουηδία) και ο Markus Schinwald (Αυστρία). Γεννημένο! μεταξύ 1972-78, είναι από τους πιο σημαντικούς νέους video-artists της εποχής μας. Παρά τις διαφορές τους στον τρόπο που παράγουν νοήματα και διαμορφώνουν την καλλιτεχνική τους ταυτότητα και οι τέσσερις μιλάνε για τον άνθρωπο. Διερευνούν το εσωτερικό τοπίο, απεικονίζοντας έντονες ψυχολογικές καταστάσεις και πραγματεύονται ψυχοκοινωνικά ζητήματα, εκφράζοντας αισθήματα και εμμονές ατομικού χαρακτήρα, θέμα το παράδοξο φαινόμενο της αδυναμίας των ανθρώπων να είναι κοινωνικοί σε μια κοινωνία, όπου χάρη στην τεχνολογία, η πρόσβαση στην πληροφορία και η δυνατότητα διαλόγου σε παγκόσμιο επίπεδο είναι ευκολότερα από ποτέ. Μοναξιά, σχέσεις βίας κι εξουσίας, κρίση προσωπικότητας και ρόλων, μελαγχολία κι αποξένωση γίνονται εικόνες μέσα από ένα διφορούμενο παιχνίδι με την αισθητική αρτιότητα και το εκλεπτυσμένο γούστο.

Η οργάνωση μιας τέτοιας έκθεσης απαιτεί ειδικές μουσειολογικές λύσεις και εγείρει ερωτήματα κυρίως για το πώς μπορεί να εκτεθούν τα φιλμ έτσι ώστε να αποκτήσουν υπόσταση καλλιτεχνικού έργου. Χρειάστηκε να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια από τους ίδιους τους καλλιτέχνες, τις δύο άξιες επιμελήτριες και το επιστημονικό προσωπικό και τεχνικό προσωπικό του ΚΣΤ. Τους ευχαριστούμε όλους.

Καθ. Ηλίας Μυκονιάτης
Διευθυντής του ΚΣΤ